

posted by Willant on 6. jún 2008 - 11:14

21.05.2012 - posledná úprava článku.

[Majk Puszta - Vértesszentkereszti apátsági romok](#) [1]

Avagy hogyan voltam három napig kamalduli remete.

1. nap

Az utazás Majkra nem volt nehézkes, inkább hosszadalmas. Esztergom Oroszlány szakaszát egyszeri átszállással három óra alatt sikerült megtenni. Szerintem ez utazási világrekord 70 kilométer 3 óra alatt az ugye nem semmi. A sofőr egész úton dumált valami távoli roko-nával és végig 40 km/órás sebességgel ment. A legérdekesebb az volt, hogy csak 5 percet késett a busz. Útközben áthaladtunk Tatán, a vizek városán. Itt több látnivaló is van. Csak röviden amit a buszból is látni...

A főtéren a 15-ik századi fa óraszerkezet, a két oldalán a Hotel Kristály gyönyörű épülete és végül, de nem utolsósorban a Kapucinus templom és rendház. A fényképek nem a buszból voltak készítve, hanem korábban.

A pontos indulás 6:05 volt és 9:10-kor már ott is voltam. Mehettem volna mindjárt Majkra a szállásra lepakolni, és így a hátizsákom kb. 2 kg-mal lett volna könnyebb. Azonban rájöttem, hogy oda-vissza minimum 2 óra hosszúra tartana az út, így elhatároztam indulok is a vértesszentkereszti apátsági romokhoz. Szép dolog az elhatározás, de hát merre is menjek? A belvárosban még akadtak jelek, ami a külvárosi gyártelepi utcákra már nem volt jellemző, így maradt az állandó kérdezgetés és térkép használat. Ahány ember annyi vélemény és amikor már a hatodik féle verziót hallottam, hogy hogyan jutok a piros turista jelzésig, kezdtem elbizonytalanodni. Szerencsére az utolsó elágazásnál két turistát láttam közeledni, bevártam őket és innen már simán ment minden. Utólag kiderült helyiek voltak.

Ők a Géza pihenő felé mentek, így egy darabig közösen haladtunk tovább. Az időt kihasználva alaposan kifagattam őket, hogy hol és mi az amit érdemes megnézni és merre jutok oda. Közös utunk végén megpihentünk és ettünk. Egy kis beszélgetés és fotózás után útjaink szétváltak. Én megpróbáltam a zöld ösvényt követni, ami annyira jól sikerült, hogy a zöld L-t meg sem találtam ez még 3 kilométerembe került. E távot sajnos végig az aszfaltúton kellett megtennem,

úgyhogy túra helyett bátran nevezhetem tortúrának. Útközben két kerékpárossal találkoztam, kérdeztem is mindjárt, hogy jó irányba megyek-e. Pár percnyi beszélgetés után

kiderült, hogy egy magyar lány és egy cseh fiú, akik angolul beszélgettek. Mivel apátsági romokat kerestem érdeklődtek vallásomról, Istenről és hát, hogy olvasom-e a bibliát. Főleg a cseh fickó volt kíváncsi, amikor a trikóm feliratáról rájött, hogy tud velem beszélni. Nem volt nagy kedvem ott a pusztai préri közepén Istent keresgélni, mert nekem a romok kellettek, úgyhogy minden kérdést udvariassen hártottam és tovább gyalogoltam.

Érdekes volt annyit gyalogolni. Az apátsági romok gyönyörűek, bár be volt kerítve és a kerítésajtót nem kulccsal nyitották ki ez első ránézésre nyilvánvaló volt. A romtemplom kellős közepén egy család piknikezett. Az idősebb srác igen bátor volt egész a romtemplom kupola tetejére fölmászott. Szerencsére beborult és elkezdett szernerkélni az eső így nem voltak ott sokáig.

Miután elmentek mágikus csend és nyugalom lett úrrá a helyen ez fantasztikus érzés volt. Felültem a főoltárra és belehallgattam a belső és külső csendbe. Nagyon sokáig ültem ott csak úgy.

Ugyanazon a helyen étel áldozatot mutattam be, vagyis megebédeltem. Megnéztem a ki-álított tárgyakat, főleg köveket, melyek csak úgy szabadon voltak lerakva a polcokra.

Csináltam sok jó fotót. Az odavezető turistautakból tanulva úgy döntöttem, hogy a legegységelműbb, ha az aszfaltúton gyalogolok be Oroszlányba. 14:50-kor az apátsági romhoz közelelvő szállítószalag elindult - vége a csendnek kb. 2 perccel előtte indultam onnan el .. szerencsére.

Mire beértem a városba már jócskán potyogott az eső. Három kerékpáros srác segített és mutatta meg a rövidebb utat Majk felé. Ez lakótelepen temető mellett, hosszabb - rövidebb földutakon vezetett, csak ők tudták hol vagyunk. Útközben figyeltem több ázott kerékpáros irigykedő tekintetét a jó esőköpenyem miatt. Hat óra előtt megérkeztem a Majkpuszta-i Kamaldul-i remeteségre. A szállás szép a helynek megnyugtató és erőt adó kisugárzása van. A mellette lévő vendéglőben csak húsos menü és drága halétel volt így hát maradtam a saját sajtos menümnél. A 17-es házikóban első éjjel nem voltam egyedül a szobaszomszédaim egy idősebb házaspár volt. Mivel én még

pihentettem a lábaimat és elmerültem friss élményeimben előre engedtem őket a fürdőszobába az idős urat meg ugye a feleségét. A hölgy meg hálából kiderítette, hogy nincs egy csepp melegvíz sem. /Nem mindig jó elsőnek lenni./ Kaptunk a gondnoktól egy ajánlatot, hogy mehetünk a 16-ba

zuhanyozni, de addigra már mindenki félmesztelen volt így az ajánlatot elutasítottuk.

Ha már remetelak akkor legyen rendes, a kamalduliaknak sem volt vízmelegítőjük.

A hideg zuhany után az esti meditáció következett, szerintem itt nagyon lehetett meditálni. Tökéletes volt a csend és az egyetlen zajkeltő a hűtőszekrény volt a konyhában. Ha lekap- csoltam csak a saját szívverésemet hallottam. Minden házban volt kiskápolna és biblia. Időben lefeküdtem, hogy másnap kipihenve folytathassam kirándulásomat.

2. nap

Reggel felébredve elhatároztam elmegyek Csókakő felé megnézni a várat. Beballagtam Oroszlányba és megnéztem a hétvégi buszjáratot. Móra három járat volt: 7:54, 14:49, 17:05.

Az órák 9:10-et mutatott. Érvénybe lépett a B terv, gyalogosan Várgesztes felé. Először a sárga jelen mentem, mint később megtudtam ellenkező irányba. Utánna már az irány jó volt és jelzés is volt. Gondoltam most már minden simán fog menni és boldogan beálltam a sorba a zöldségesnél egy kis vitamin utánpótlásra. 10 paprikáért csak 20 percig álltam sorba, gondoltam Várgesztes 5 km egy óra alatt odaérek. Akkor ábrándultam ki, amikor az Oroszlányi Szlovák tájház után eltűnt a jelzés. Ahány embertől kérdeztem annyi felé küldtek. Végül egy lovaskocsit követve már majdnem jó irányban voltam. Folytatva a kertek alatti kis utcákban a bolyongást végül egy anyuka a három éves kisfiával elkísért a sárga turistajelzésig. Búcsúzóul ezt mondta: "Nem baj ha nem lesz jel azon a jól kigyúrt homokos úton odatalál majd" - mint később kiderült igaza is volt.

12:20-kor találtam egy sárga jelet. A fa méretéből és a jel halvány színéből ítélve a 70-es évek végén festhették oda. Tartottam egy rövid ebédszünetet ott a fa alatt és a pihenés is jólesett a három óras gyalogolás után. Az anyukának igaza volt homokos út volt a turistajel nem, 15 percután eltűnt. Alaposan átnéztem a térképet és az iránytűt beállítva rájöttem, hogy az összes út előbb - utóbb a Várgesztes felé vezető műútra vezet ki. Szerencsésen megérkeztem Várgesztesre.

A Gesztesi vár már az országos kék túraútvonalon van és ez azért rendesen kivan jelölve. A vár felé vezető úton jobbra egy meredek szikla mellett egy idősebb 60-65 éves nénit láttam a fák között. Turista ösztönökre hagyatkozva gondoltam ott valami lesz. Hosszú lépcsősoron fölmászva egy sziklába vajt Mária zárándokhelyhez értem.

Megvártam a kellő pillanatot és az idős asszonyt alaposan kikérdeztem. Kiderült ez egy szűz Mária kegyhely, melyet az 1950-es években tönkretettek, de két éve egy nagyon súlyos beteg anyuka megígérte magának és Szűz Máriának, hogyha meggyógyul rendbe teszi. Mégis gyógyult és a kegyhelyet és szépen rendbehozta.

Gesztes vára annyira ismert és szép hely, hogy az interneten is van róla rengeteg információ. A kilátó maga a vár teteje ahová 100 Ft-ért fel is lehet menni. Az egész úgy van meg-csinálva, hogy a lehető legkevesebb ember a lehető legkényelmetlenebbül férjen ott el. Pad vagy ülőke még véletlenül sincs ott. A kilátás nagyon szép belátni az egész környéket.

Én tovább maradtam fent, felvettem az esőköpenyt és figyeltem hogyan közeleg a vihar. Azért mertem megtenni, mert csak olyan tessék-lássék vihar volt, villámlás és dörgés nélkül. Útközben lefelé azon szórakoztam hogyan menekül mindenki az eső elől a sűrűbe vagy az autóba. Ezt nem egyedül csináltam. Szembetalálkoztam egy szintén esőköpenyes turistával. Az első amit megállapítottunk, hogy errefelé nem divat ez a hasznos ruhadarab. Rajtunk kívül senkin nem láttunk esőköpenyt. Az út közepén megállva beszélget-tünk, így volt jobb mert kevesebb víz ment a cipőnkbe mintha gyalogoltunk volna. Jót szórakoztunk a többi menekülő turistán.

Tippeket adtunk egymásnak hová érdemes menni, szépeket látni. Ő főleg a Bakony hegységet ismerte én a Pilist és a Börzsönyt. Nem felejtettem megemlíteni a weboldalamat sem. Amíg beszélgettünk az eső is elállt. Tovább már busszal mentem mert aznap már elegendő lett a túra utakból. A következő megállóhely Vértessomló volt, két okból. Nagyon szép templom van és lakik ott az egész Vértesben híres mestercukrász. A buszsofőr látván idegen vagyok alaposan kifaggatott a szlovák politikai helyzetről.

Gondoltam mindegy mit mondok neki úgysem tudhat róla sokat, hát még én aki utoljára februárban néztem végig a híradót.

A cukrászda a falu közepén közvetlen a buszmegálló mellett volt. Jó hogy itt kezdtem, mert a hasam megtelt finomságokkal és megtudtam, hogy a templom zárva van. Innen már csak a turista jelzésen Majkra kellett eljutnom. Megkérdeztem a falu végén - főleg a jelet keresni itt erre egyenesen a szántóföldeken odajut választ kaptam.

Hurrá az első problémamentes útvonal. Majkon már enyém az egész házikó. A szokásos hideg zuhany után vacsora. Hála a csak húsos menünek a majki vendéglőben maradt egy csomó pénzem. A meditáció majd a biblia olvasgatása következett a saját kápolnámban. Kihasználva az üres hálósobát átköltöztem oda. Felháborodva vettem tudomásul hogy itt is van televízió, nem kapcsoltam be, élveztem a tökéletes csendet.

3. nap

A harmadik nap a Majk-i műemlék együttest néztem meg. A múzeum gondnoka nem ugyanaz mint aki a fizetővendégekkel foglalkozik. Ez egy 50 év körüli néni aki szigorú pontossággal, becsületesen végzi a munkáját. Pontosan 9:00 kinézett a kapun kívülre, kb. hosszú 15 másodpercet tartózkodott ott, aki addig nem jött várhatott még egy órát. Fényképezni nem volt szabad, pedig sehol nem volt kiírva! A templomtoronyba sem vitt föl! Az ottani gondnok akivel naponta találkoztam már ismerhette a kedves néni jó szokásait.

A múzeumlátogatás végeztével amikor leadtam a szobakulcsot az első kérdése az volt, hogy voltam - e a toronyban, és meglepődött tekintetemből rögtön tudta mi a helyzet. Elkérte a toronykulcsot és vigyázott a hátizsákomra lent. Amikor lejöttem kétszer is meg-köszöntem neki. Fönről gyönyörű volt a kilátás Majkra és a körülötte lévő tájra. Átgyalogoltam az egész városon a buszmegállóhoz. A buszsofőrnek az 5000 Ft-os nem kellett, volt rá 6 percem, hogy felváltsam - szerencsére sikerült. Vettem Bakony (északi rész) térképet, mert a következő utam oda lesz.

Aki szereti a természetet, nyugalmat és a csendet, annak nagyon ajánlom ezt a szép és történelmileg érdekes helyet, kiindulópontnak a Vértesi-hegység szépségeinek megismerésére. Hogy

Majk Puszta - Vértesszentkereszti apátsági romok

Zverejnené na Turisticko-informačná stránka Štúrova (<http://kontakt.sturovo.com/drupal>)

mit érdemes megnézni ahová én sem jutottam el? Csókakői várat, Géza pihenőt, Mária-szakadékot, Vítány várat, Géza pihenőtől délkeletre lévő hegyvonulatokat, Gánt települést, Csáki vár, Várgesztest, Gerencsvár

A Párizs környéki Grobois falucska Kamanduli kolostorának lakója volt II. Rákóczi Ferenc 1715-1717 a kolostor magányában talált megnyugvást a hányatott sorsú fejedelem zaklatott lelke, s végakarata szerint szívét a kolostorban temették el. A második világháború alatt a kolostor elpusztult a fejedelem szívét őrző urnával együtt.

A házak férőhelye 2-4-5 férőhely 16 együtt.
Múzeum - Április 1-től - október 31-ig 9-16 óráig,
Azon kívül 10-16 óráig
Hétfőtől csütörtökig általában van szabadszoba.

Príloha

Veľkosť

[Térkép Vértesszentkereszti apátsági romok](#) [2]

81.27 KB

Adresa zdroja (modified on 21.05.2012 -

18:06):<http://kontakt.sturovo.com/drupal/06-06-2008/137/blogy/majk-pusztavertesszentkereszti-apatsagi-romok>

Odkazy

[1] <http://kontakt.sturovo.com/drupal/06-06-2008/137/blogy/majk-pusztavertesszentkereszti-apatsagi-romok> [2] http://kontakt.sturovo.com/drupal/sites/default/files/vertesterkep_0.jpg